

Tegen cannabiskwekers wordt streng opgetreden – ook tegen mensen die het zelfgekweekte plantje gebruiken om pijn te bestrijden. Zij hopen op begrip van de overheid, zodat ze niet meer als criminelen behandeld worden.

door Eefje Rammeloo

Zijn vader hoorde hoe hij hardhandig werd geboeid en werd meegenomen naar het politiebureau. „Ik hoorde aan mijn zoons stem dat hij erge pijn had”, staat in de verklaring. Serge de Bruijn lijdt aan spierreuma en vroeg herhaaldelijk of de boeien losser mochten. Dat mocht niet. Vrijdagavond 7 juni werd hij voor de tweede keer aangehouden voor het kweken van cannabis. De Bruijn belde zijn vader en liet de telefoon aanstaan tot de agenten hem op het bureau sommeerden die uit te zetten. Net als negen maanden eerder werd de kwekerij op de zolder van het huis in Helmond grondig vernield. De dertien stekjes en zeven plantjes werden uit hun potten getrokken, de aarde op de vloer gesmeten en het apparaat voor klimaatbeheersing uit de kast gebroken. De dagvaarding tegen Serge de Bruijn is voorlopig ingetrokken, en wanneer de zaak wordt behandeld, is nog onduidelijk; tot spijt van De Bruijn. Hij had best willen uitleggen wat er aan de hand was. Hij had de discussie willen aangaan over zijn kwekerij. Hij had willen aantonen dat de politie niet wist wat ze deed en dat het beleid ten aanzien van medicinaal cannabisgebruik onduidelijk is. Daarom diende hij zelf een klacht in tegen het OM, wegens het excessieve geweld bij zijn aanhouding.

De Bruijn rookt vier jointjes per dag als het goed met hem gaat, tot twaalf jointjes als het minder goed gaat. In de nette woonkamer hangt de weëige geur van wiet. Dat is van het gebruiken, benadrukt hij. Niet van de planten. Die heeft hij sowieso niet meer sinds de laatste inval. Hoe hij nu in zijn behoefte voorziet, wil hij niet zeggen.

De Bruijn (35), een kleine man met donkerblonde stekeltjes, praat met zachte stem. Als ADHD'er die door reuma ook aan steekende pijnen lijdt, kan hij niet zonder cannabis. De heilzame stoffen maken dat zijn spieren ontspannen en hij zich beter kan concentreren. „Het geeft veel verlichting. Echt heel veel.”

Officieel mag hij cannabis roken. Zijn huisarts heeft een verklaring opgesteld waarin ze bevestigt dat De Bruijn baat heeft bij het gebruik. Tien plantjes zou hij volgens haar moeten kweken om in zijn eigen behoefte te kunnen voorzien. De Bruijn heeft de verklaring op de deur van de zolder geplakt, zodat iedereen, dus ook eventueel de politie, meteen weet waarom hij er een kleine kwekerij heeft. Tot twee keer toe trok de politie zich niets van de verklaring aan. Het kweken van meer dan vijf cannabisplanten is namelijk verboden.

Serge de Bruijn kweekt de medicinale wiet al zestien jaar. Hij laat de potjes zien met Bedocan, de medicinale wiet die hij via de overheid kan krijgen. Vijf gram Bedocan zit er in een potje, hij mag één keer per dag 1 gram gebruiken. Maar Serge gebruikt 4 gram per dag. „Toch liever dit, als het niet anders kan.” Het kost hem 46 euro per potje, want de zorgverzekeraar vergoedt het ge-

“Wiet uit de coffeeshop zit vol chemicaliën, pesticiden en verzwaringmiddel

Serge de Bruijn

“Wij zitten niet achter iemand aan die voor zichzelf wat planten heeft, tenzij burens klagen

Woordvoerder Taskforce B5

bruik van medicinale wiet niet. Bovendien werkt de overheids cannabis bij hem lang niet zo goed als zelfgekweekte, biologische wiet. De Bruijn legt uit: „Pas als je het gebruikt, merk je wat bij jou past. Iemand met hiv gebruikt bijvoorbeeld een variant die tegen misselijkheid werkt. Er zijn wel duizend variaties te krijgen.” Van de wiet uit de coffeeshop moet De Bruijn niet veel hebben. „Die zit vol chemi-

■ Serge de Bruijn laat zien waar hij voorheen met toestemming zijn medicinale wiet kweekte. De politie heeft zijn kwekerij al meerdere keren op volgens Serge grove wijze 'opgerold'. foto Ton van de Meulenhof

CANNABIS GENEEST NIET

- Welke geneeskrachtige werking de plant precies heeft, moet nog altijd wetenschappelijk worden onderzocht. Zeker is dat zieke mensen er baat bij hebben, weet ook de overheid. Medicinaal gebruik van cannabis is daarom sinds 2003 gelegaliseerd.
- Cannabis geneest niet, maar geeft wel verlichting bij pijn, krampen, misselijkheid, tics en andere symptomen. Medicinale cannabis wordt voorgeschreven wanneer gangbare behandelingen en geregistreerde geneesmiddelen niet voldoende werken.
- Op doktersvoorschrift kan een patiënt een potje met vijf gram ophalen bij de apotheek.
- Er zijn vier soorten cannabis (gedroogde bloemtoppen van de hennepplant) beschikbaar. De samenstelling varieert per soort, maar de hoofdbestanddelen zijn dronabinol (THC) en cannabidiol (CBD).
- De cannabis wordt gekweekt volgens de EU-richtlijnen voor plantaardige geneesmiddelen. Het Bureau Medicinale Cannabis (BMC) ziet erop toe dat de kwaliteit constant is en dat de 'mediwiet' niet is verontreinigd met bijvoorbeeld zware metalen of bestrijdingsmiddelen.
- Het gebruik van medicinale cannabis neemt toe: in 2012 werd het middel 11.000 keer verstrekt, een stijging van 29 procent met het jaar ervoor. In 2013 komt het aantal verstrekkingen naar verwachting uit op 13.000.

Een paar plantjes te veel

caliën, pesticiden en verzwaringmiddelen. Daar word je zo stoned van als een garnaal. Dan kun je alleen nog naar bed of op de bank gaan liggen. Dat is niet de bedoeling van het leven.” Om de scherpe randjes van zijn aandoeningen te verzachten, kan hij van de GGZ ritalin en amfetamine krijgen 'zoveel als hij wil', maar wat hij écht wil is zijn eigen, biologische wiet verbouwen. In 2010 werd een taskforce opgericht die in Zuidoost-Brabant de georganiseerde henepcriminaliteit moet tegengaan. Van de daadkracht van die taskforce en het ontbreken van passende wetgeving op het gebied van medi-wiet worden thuiskwekers van biologische cannabis, zoals Serge de Bruijn, het slachtoffer, denkt deze zelf. Op zijn laptop laat hij filmpjes zien van een helikopter die boven zijn huis hangt. Of ze hem op heterdaad willen betrappen, lijkt het. De woordvoerder van de taskforce reageert: „Wij zitten achter de grotere kwekerijen aan, niet achter iemand die voor zichzelf een paar planten heeft. Tenzij er burens

klagen over een kwekerij in hun buurt.” Dat lijkt precies wat er in het geval van Serge de Bruijn aan de hand is. Het rijtjeshuis van De Bruijn staat in een lommerrijke jaren '70 buurt. De burens klaagden over geluidsoverlast. „Zware, zoemende geluiden”, volgens een politiewoordvoerder. De politie-invalen moeten voor de keurige De Bruijn een drama zijn geweest. Zijn woonkamer is spic en span. Op het aanrecht liggen enkel een sponsje en een zeepompje, nergens prullaria of overbodige spullen. Op het dressoir staat een verdamper en een flesje cannabisolie. „Een verdamper haalt 99 procent van de verbrandingsstoffen weg. Iets wat je verdampt, wordt niet toxisch.” Hij laat het pijpje zien: „Je verhit de wiet tot 190 graden, dan wordt het bruin en verdampert het. Kijk maar...” Hij pakt een asbakje erbij. „Als je het verbrandt, wordt het zwart.” Op de vloer van de woonkamer ligt blauw granulaat, op de grens met de open keuken zijn lampjes in de vloer gelegd. Het hele huis heeft De Bruijn eigenhandig ver-

bouwd. Dat was zijn vak, want vóór hij ziek werd legde hij vloeren en was hij loodgieter. Hij kon alles met zijn handen. Een echte ambachtsman noemt hij zichzelf. De zolder is net zo keurig opgeruimd. De kwekerij, nu zonder planten, is even vakkundig verbouwd als de rest van het huis. De kastjes zijn geïsoleerd en een pijp uit de 'kweekkast' leidt naar het dak. Er zit een luchtfilter in, zodat de burens niets ruiken. De Bruijn weet wat hij doet: „Ik ben heel technisch en alles is gezekeerd. Je kunt van mij niet zeggen dat ik gevaarlijk bezig was.” In keukenkastjes bewaart hij de hulpmiddelen voor de teelt. Verschillende potjes met groeimiddelen komen tevoorschijn. De Bruijn mist zijn planten. „Ik vind het leuk om te doen. Het is gewoon een plant met een geneeskrachtige werking.” Hij weet dat hij morgen opnieuw kan gaan kweken. Durft hij het ook? „Als ik nu weer een lamp ophang, kunnen ze van voren af aan beginnen. Ik heb een grote mond, maar zo'n cel is ook niet leuk hoor.”

‘Patiënt wordt ten onrechte in criminele hoek geduwd’

De gebruikers van medicinale cannabis voelden zich in hun zaak gesterkt toen de Hoge Raad in 2008 besloot dat MS-patiënt Wim Moorlag ten onrechte was veroordeeld wegens teelt van cannabis. De uitspraak sneeuwde onder in het nieuws van de financiële crisis, die in diezelfde week uitbrak. De cannabiswet is nog altijd niet aangepast. Jan Boksem, van het advocatenkantoor Anker en Anker, is nu de advocaat van Serge de Bruijn. Hij stond destijds MS-patiënt Wim Moorlag bij in de

rechtszaal. „De rechter heeft in die zaak heel duidelijk gemaakt dat er geen algemene regel werd gecreëerd, maar er in deze specifieke zaak een uitzondering was gemaakt.” Moorlag en De Bruijn lijden aan ziekten waarvan de pijn verzacht kan worden door cannabis. Via de huisarts en de apotheek kunnen ze een paar gram speciaal gekweekte cannabis krijgen. In 2012 werd aan tweeduizend mensen cannabis op recept verkocht, onduidelijk is hoeveel mensen zelfgekweekte of via de coffeeshop aangeschafte cannabis gebruiken.

Advocaat Boksem loopt tegen wetgeving aan die volgens hem anders en beter zou moeten; met name voor deze categorie gebruikers, die in een strafrechtelijke hoek wordt geduwd waar ze volgens hem niet thuishoren. „Ze moeten gemakkelijker op een legale manier aan het middel kunnen komen waar ze baat bij hebben. Natuurlijk, als ze twintigduizend planten in de schuur hebben staan, is er iets anders aan de hand. Maar een paar plantjes voor eigen gebruik moet kunnen als daar een medische reden voor is.”